

stændig frie Hænder over dette Tillæg, som en saadan Forudsætning vilde medføre; man vil blive nødsaget til at opføre mere eller mindre udførligt de Regler, hvorefter Tillæget skal gives, og saa vil man staa lige over for den samme Bankefælg-
 hed som i Fjor, en delvis Lønningslov optaget paa Finantsloven. Jeg tvivler om, at man i saa Fald vil komme til at staa over for en mindre stærk Modstand end i Fjor. Naar man derfor mener ikke at kunne give en vedvarende Lov, tror jeg dog, at man vilde gjøre en god Gjerning ved at indskrænke sig til at give en Lov, men dog en speciel Lov, kun gjældende for et eller flere Aar. Det have vi kjendt før; i gamle Dage havde vi jo, om jeg ikke tager fejl, aarlige eller toaarlige Dyrtidslove for Embedsmændene i Fællesmonarkiet, og paa samme Maade kunde vi jo nu handle, hvis vi, som sagt, ikke kunde blive enige om at give en vedvarende Lov.

N. N. Jensen: Lige over for det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Mad-
 sen) skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar man tager Ordet her i Salen, er det ikke som Embedsmænd, men som Rigsdags-
 mand, og det, at man tilfældig er Embedsmænd, kan dog vel ikke medføre, at Ens Ord staa mindre til Troende. — Da jeg første Gang havde Ordet, var det umiddelbart efter to ærede Talere, som havde anset det for rigtigt at sætte Grændserne for Lønningsstillæget ved Gager paa 1,200 Rb. Dette foranledigede mig til at tage Ordet, og jeg gjorde da opmærksom paa, at jeg troede, at man ved Bedømmelsen af Erangen tog for meget Hensyn til Gager under 1,200 Rb., medens der ogsaa kunde være Erang at afhjælpe hos Embeds-
 mænd med høiere Gager. Jeg vil nu tilføie, at det, som det gjælder om at afhjælpe for dem paa de mindre Gager, er ligefrem Nød, men jeg vil hævde, at der ogsaa er Erang til Stede hos dem med høiere Gager. Det har nu glædet mig senere at have hørt af to ærede Talere, som staa de første Talere meget nær, at de ville kunne være tilbøjelige til at gaa noget videre end de, der ville sætte Grændsen til 1,200 Rb. Naar jeg før ansøgte, at Stillingen forpligter, og naar jeg nævnte, at Udgifterne til Husleie, Skolegang og andre Udgifter vare større for Embedsmændene med de høiere Gager, har man modsagt dette. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Bentsen) tog et enkelt Punkt ud deraf og sagde: Vi Andre skulle ogsaa lade vore Børn gaa i Skole og kaffe dem Opdragelse, hvad jeg for Dørigt selv strax gjorde opmærksom paa. Jeg skal nu gjerne sige, hvad der før var min Tanke, og jeg gjør det saa meget mere, som det ærede Me-
 lem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har taget Anledning til at meddele mig, rigtignok paa en høist elskværdig Maade, at jeg befandt mig

paa et foreldret Standpunkt, naar jeg troede, at Klæder skabte Folk. Jeg tænkte før paa en be-
 stemt Klasse af Embedsmænd, nemlig den, hvortil jeg selv hører, hvilket ligger meget nær. Ingen vil dog benegte, at der for denne Klasse er visse Forpligtelser, som man skal og maa opfylde. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) før omtalte, at der var Nydelser, som Folk paa disse høiere Gager maatte give Afkald paa, og naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) har taget dette til Indtægt og sagt, at der altsaa var Nydelser, som man kunde give Afkald paa, skal jeg udtale, at der ikke er nogen Nydelse, som det er sørgeligere, at der maa gives Afkald paa, end en, som væsentlig falder paa Afdelingscheferne. Der var engang en gammel Bestemmelse for Hæren, hvorefter Afdelingschefen undertiden skulde samle sine Officerer hos sig for at gjøre sig be-
 kjendt med dem, og for at arbejde paa, at det kammeratlige Liv blev kraftigt og godt udviklet. Det var et stort Gode; men den første Nydelse, som Afdelingscheferne ere nødt til at give Afkald paa, er netop den at kunne samle sine Officerer hos sig. Saaledes som Gagerne nu ere, har In-
 gen Gode dertil, men jeg tror, det er til ganske overordentlig Glæde for Stats tjenesten, at man netop er nødt til at indskrænke sig paa dette Punkt. — Lige over for det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at jeg, naar Alt kommer til Alt, tror, at Differencen imellem os kun er Nuancer, og det er ikke værd at dispu-
 tere om Nuancer. Der er imidlertid en Ytring af ham, som jeg finder mig nødsaget til at tage til Gjenmæle imod, og det er den, at man skulde optage Lønningsstillæget paa Finantsloven. Det vil nemlig være overordentlig vanskeligt for Em-
 bedsmændene at regulere deres Liv efter aarlige Bevillingslove, og hvis de hvert Aar skulde vente til den 1ste April for at se, hvad der kom paa Finantsloven, vilde det tilvisse ikke være godt for dem. Embedsmændene maa imidlertid være glade ved, at der paa en eller anden Maade skaffes dem Noget, og jeg kan ikke sige Andet end, at jeg ikke nu ser Sagen nær saa mørkt, som efter at jeg havde hørt de første ærede Taleres Foredrag. Det forekommer mig, at der siden er kommet et glæde-
 ligere Skjær over Sagen, og jeg haaber for Em-
 bedsmændenes Skyld, at der maa komme Noget ud af Loven. Hvad det ærede Medlem udtalte om, at det skulde være uberettiget at behandle Pensionerne paa samme Maade som Lønningerne, kan jeg paa ingen Maade være enig i med Hensyn til en Klasse af Pensionerne, nemlig Pen-
 sionerne for dem, som falde for Aldersgrændsen Spørgsmaalet om Aldersgrændserne har ofte været paa Bane, og der har ikke været Mange, som have holdt stærkt paa dem, men da Revisionen af